

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317206035
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5317206035.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: V. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX K. N. K. XXXX, o zaplatenie sumy 3.712,37 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/79/2017-143 zo dňa 4. júna 2020, takto

rozhodol:

Mení rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/79/2017-143 zo dňa 4. júna 2020 vo výroku II. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 550,38 eur, úroky vo výške 129,51 eur, úroky z omeškania vo výške 2,47 eur, úroky 10,90 % ročne z nezaplatennej istiny 3.712,37 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 550,38 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 129,51 eur od 22.09.2017 do zaplatenia a poplatky za poistenie vo výške 4,88 eur, všetko v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vo zvyšnej časti, t. j. vo výroku I., zostáva rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/79/2017-143 zo dňa 4. júna 2020 nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd povolil žalovanému splácať sumu 3.161,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.161,99 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, priznané rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/79/2017-65 zo dňa 17.05.2018, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/79/2017-89 zo dňa 19.06.2018 a v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/52/2019 zo dňa 12.03.2020, v pravidelných mesačných splátkach po 200,00 eur, splatných vždy k 15. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením čí len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok I.). V časti o zaplatenie istiny 550,38 eur, úrokov vo výške 129,51 eur, úrokov z omeškania vo výške 2,47 eur, úrokov 10,90 % ročne z nezaplatennej istiny 3.712,37 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 550,38 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 129,51 eur od 22.09.2017 do zaplatenia a poplatkov za poistenie vo výške 4,88 eur, žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručanou súdu dňa 20.10.2017 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 3.712,37 eur spolu s úroku 129,51 eur, úrokom z omeškania 2,47 eur, úrokom 10,90 % ročne z istiny 3.712,37 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, úrokom z

omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 3.712,37 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z úrokov 129,51 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, poplatkov za poistenie 4,88 eur a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že žalobca so žalovaným uzavreli dňa 13.04.2016 Úverovú zmluvu č. 000000000301561, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.600,00 eur. Náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov upravuje zmluva v bode 1.2 v spojení s bodom 2.5.3 Obchodných podmienok, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol povinný splatiť do 18.03.2021. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 21.09.2017 a po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia druhou upomienkou/opakovaným upozornením zo dňa 19.07.2017. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 21.09.2017) predstavovala 3.909,23 eur a žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočil žiadnu úhradu.

3. Okresný súd rozsudkom č. k. 7Csp/79/2017-65 zo dňa 17.05.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 7Csp/79/2017-89 zo dňa 19.07.2018 žalobe v časti vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.161,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.161,99 eur od 22.09.2017 do zaplatenia a trovy konania v rozsahu 70 %, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 200,00 eur, splatných vždy k 15. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok I.) a žalobu vo zvyšku zamietol (výrok II). Dôvodom pre čiastočné zamietnutie žaloby bol záver konajúceho súdu, že úver poskytnutý žalobcom žalovanému vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie zákonnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na podklade odvolania žalovaného uznesením sp. zn. 6Co/52/2019 zo dňa 12.03.2020 rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/79/2017-65 zo dňa 17.05.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/79/2017-89 zo dňa 19.07.2018 vo výroku I. v časti, v ktorej súd povolil žalovanému splácať istinu s príslušenstvom vrátane trov konania v mesačných splátkach a v časti o priznaní nároku na náhradu trov konania a vo výroku II., ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo zvyšnej časti, t. j. vo výroku I. v časti, v ktorej súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.161,99 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.161,99 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, ponechal rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/79/2017-65 zo dňa 17.05.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/79/2017-89 zo dňa 19.07.2018 nedotknutý. Odvolací súd vo svojich záveroch konštatoval, že právny názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere pre absenciu rozpisu splátky na istinu, úrok, poplatky, nespĺňala náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch, už nebolo možné považovať za správny. Po vydaní rozsudku Súdneho dvora EÚ C-331/2018, TE proti POHOTOVOSTĚ s.r.o., je dôvodné očakávať zosúladenie rozhodovacej činnosti najvyššej vnútroštátnej súdnej autority, ako aj ostatných súdov, s týmto rozhodnutím. Odvolacia námietka žalobcu o dodržaní zákonnej náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bola preto dôvodná. Odvolací súd dospel taktiež k záveru, že okresný súd svoje rozhodnutie o povolení žalovanému platiť v prospech žalobcu súdom priznané žalované plnenie nedostatočne odôvodnil, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť, ktorá vada napĺňa odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Tento nedostatok spočíva predovšetkým v tom, že súd prvej inštancie neprihliadol na to, že žalovaný má v prípade, ak chce splatiť istinu s príslušenstvom v inej ako paričnej lehote, dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, ktoré by mali viesť súd k záveru o povolení splácať jeho dlh v prospech veriteľa. Krajský súd sa stotožnil s námietkou odvolateľa, že súd prvej inštancie nepostupoval dôsledne a nezabezpečil si dostatočný podklad pre svoje rozhodnutie a toto aj následne nedostatočne odôvodnil. Pre uvedené nedostatky vecného aj procesného charakteru preto krajský súd v dotknutej časti napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Po čiastočnom zrušení predchádzajúceho meritórneho rozhodnutia okresného súdu a vrátení veci na ďalšie konanie zostal predmetom tohto sporu žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 550,38 eur, úroku vo výške 129,51 eur, úroku z omeškania vo výške 2,47 eur, úroku 10,90 % ročne z nezaplatenej istiny 3.712,37 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 550,38 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 129,51 eur od 22.09.2017 do zaplatenia a poplatku za poistenie vo výške 4,88 eur. Súd prvej inštancie sa opätovne zaoberal aj možnosťou povolenia žalovanému platiť v prospech žalobcu súdom priznané žalované plnenie formou mesačných splátok.

6. Na základe doplneného dokazovania mal okresný súd preukázať, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 13.04.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 000000000301561, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 4.600,00 eur s fixnou úrokovou sadzbou 10,9 % p.a., RPMN 14,24 %, priemernou RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy 17,18 %, celkovou čiastkou, ktorú musí klient zaplatiť 6.194,60 eur a odplatom 16,54 %. Žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal žalobcovi vrátiť finančné prostriedky prostredníctvom 60 anuitných splátok vo výške jednej splátky 99,41 eur splatných mesačne v 18. deň kalendárneho mesiaca, s termínom splatnosti 1. splátky 18.04.2016 a splatnosťou úveru 18.03.2021. Zároveň bol v zmluve dojednaný poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,44 eur mesačne. Podľa zmluvy tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy Obchodné podmienky pre úvery občanom a Všeobecné obchodné podmienky žalobcu. Žalovaný zaplatil žalobcovi na poskytnutý úver za obdobie od 18.04.2016 do 30.06.2017 celkovo sumu 1.438,01 eur, z toho suma 516,22 eur bola započítaná na úrok, suma 887,63 eur na istinu a suma 34,16 eur bola započítaná na poistné. Listom zo dňa 19.07.2017 žalobca vyzval žalovaného k zaplateniu omeškaných splátok vo výške 206,94 eur najneskôr do 24.07.2017 a zároveň ho upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo a požiada žalovaného o zaplatenie celej svojej pohľadávky, ktorá k danému dňu predstavovala sumu 3.805,18 eur. Listom zo dňa 21.09.2017 žalobca oznámil žalovanému, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru, keďže napriek opakovanej snahe o vyriešenie situácie neobnovil plnenie jeho povinností v zmysle zmluvy, čím žalovanému vznikla povinnosť jednorazovo uhradiť žalobcovi celú zostávajúcu sumu úveru vo výške 3.879,23 eur najneskôr do 01.10.2017.

7. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ako aj samotný úver na základe zmluvy, ktorá záväzkový vzťah medzi stranami založila, posúdil okresný súd opätovne ako spotrebiteľský, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“).

8. Pri opätovnom preskúmaní predmetnej úverovej zmluvy dospel súd prvej inštancie k záveru, že táto zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., keď údaj o RPMN uvedený v zmluve 14,24 % a celková čiastka k zaplateniu 6.194,60 eur nie sú uvedené v zmluve správne, resp. sú uvedené nesprávne v neprospech spotrebiteľa. V zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. patrí do celkových nákladov spotrebiteľského úveru aj poistné. Pokiaľ bolo v zmluve dohodnuté aj platenie poistenia s poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,44 eur mesačne, malo byť zahrnuté do celkových nákladov úveru a v tej súvislosti, aj premietnuté do RPMN a celkovej čiastky úveru. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že poplatok za poistenie mal byť zahrnutý do celkových nákladov úveru. V zmluve je tak nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 6.194,60 eur, hoci správne mala byť uvedená vo výške 6.341 eur. Z uvedeného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poskytnutý úver sa považuje v danom prípade za bezúročný a bez poplatkov aj v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže v zmluve uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nie je uvedený správne tak, ako to zakotvuje § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.. Keďže súd prvej inštancie aj po opätovnom preskúmaní predmetu sporu vyhodnotil predmetný spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov, (hoci z iného dôvodu), žalobcovi patrí nárok len na zaplatenie rozdielu toho, čo plnil a toho, čo mu žalovaný vrátil, v danom prípade na zaplatenie sumy 3.161,99 eur. V uvedenom rozsahu súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel už v rámci prvého meritórneho rozhodnutia v rozsudku č. k. 7Csp/79/2017-65 zo dňa 17.05.2018, v ktorej časti zostal rozsudok súdu odvolaním žalobcu nedotknutý. Vo zvyšnej časti, t. j. v žalobe o zaplatenie sumy 550,38 eur, úroku vo výške 129,51 eur, úroku z omeškania vo výške 2,47 eur, úroku 10,90 % ročne z nezaplatenej istiny 3.712,37 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 550,38 eur od 22.09.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 129,51

eur od 22.09.2017 do zaplataenia a poplatku za poistenie vo výške 4,88 eur, súd prvej inštancie pri konštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

9. Vo vzťahu k rozhodovaniu o možnosti žalovaného splácať pôvodným rozsudkom uloženú povinnosť žalobcovi v splátkach súd prvej inštancie skúmal osobné a majetkové pomery žalovaného. Dospel pritom k záveru o dôvodnosti umožnenia žalovanému uhradiť dlh žalovanému v mesačných splátkach po 200,00 eur splatných vždy k 15. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade, že sa žalovaný omešká s plnením čo i len jednej splátky, táto skutočnosť bude mať za následok zročnosť celého plnenia/dlhu. Umožnením žalovanému splácať dlh v splátkach po 200,00 eur mesačne a nie jednorazovo, nebude neprimeraným spôsobom zasiahnuté do majetkových práv žalobcu, ktorý je bankou, avšak na druhej strane neumožnenie splácať dlh v splátkach by mohlo pre žalovaného predstavovať neprimerané zaťaženie a spôsobiť vážne následky, napr. exekúciu.

10. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplataenia istiny 3.712,37 eur a v spore bol úspešný čo do sumy istiny 3.161,99 eur. Vzhľadom k uvedenému bol žalobca v spore úspešný v rozsahu 85 % a žalovaný v rozsahu 15 %. Čistý úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 70 % v ktorom rozsahu mu súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania, s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny vo výroku II. o zamietnutí žaloby v časti o zaplataenie istiny 550,38 eur, úrokov vo výške 129,51 eur, úrokov z omeškania vo výške 2,47 eur, úrokov 10,90 % ročne z nezaplataenej istiny 3.712,37 eur od 22.09.2017 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplataenej istiny 550,38 eur od 22.09.2017 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplataených úrokov 129,51 eur od 22.09.2017 do zaplataenia a poplatkov za poistenie vo výške 4,88 eur tak, že odvolací súd žalobe aj v tejto časti vyhovie a zároveň prizná žalobcovi voči žalovanému náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

12. Odvolateľ mal za to, že celková čiastka, ktorú musí klient (žalovaný) zaplatiť, je v spornej úverovej zmluve uvedená v správnej výške. V súlade s § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poistenie úveru zarátava do celkových nákladov iba vtedy, ak spotrebiteľ musel poistnú zmluvu uzavrieť, čo nie je daný prípad. Z viacerých ustanovení zmluvnej dokumentácie vyplýva, že úverovú zmluvu bolo v danom prípade možné bez akýchkoľvek dôsledkov na jej podmienky uzavrieť aj bez uzatvorenia poistenia. Dôkazom tohto je fotokópia úverovej zmluvy iného klienta uzatvorenej v rovnakom období ako sporná úverová zmluva so žalovaným, z ktorej vyplýva, že táto iná úverová zmluva bola zmluvnými stranami platne uzatvorená aj bez dojednania poistenia, ktorú odvolateľ pripojil ku svojmu oprávnenému prostriedku. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/25/2017 zo dňa 20.02.2018, či rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/123/2018 zo dňa 04.10.2018. Z uvedeného dôvodu preto neobstojí premisa súdu prvej inštancie o nesprávne uvedenom údaji o RPMN v dotknutej úverovej zmluve. Ďalej odvolateľ zdôraznil, že žalovaný počas súdneho konania nerozporeval dobrovoľnosť uzatvorenia poistenia úveru a preto mal súd prvej inštancie túto skutočnosť považovať za nespornú. Opačným konaním súd prvej inštancie v rozpore s § 151 CSP porušil právo žalobcu na spravodlivé konanie v rozpore so kontradiktórnosťou súdneho konania, v súvislosti s čím odvolateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/6/2018 zo dňa 29.11.2018 a sp. zn. 10Co/333/2017 zo dňa 31.01.2019. Výpočet RPMN obsiahnutý v úverovej zmluve je podľa názoru žalobcu správny, naopak z odôvodnenia napadnutého rozsudku len s odkazom na online kalkulačku pre výpočet RPMN nie je presvedčivé. V prípade, že mal konajúci súd prvej inštancie pochybnosti o správnosti výpočtu RPMN, mal vykonať dokazovanie vyjadrením odborne spôsobilej osoby, resp. znaleckým dokazovaním, keďže výpočet RPMN podľa zákona stanovenej rovnice (§ 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.) vyžaduje odborné matematické znalosti. K uvedenému konštatovaniu odvolateľ poukázal na viacero súdnych rozhodnutí, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/7/2018 zo dňa 22.03.2018 či rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/74/2019 zo dňa 30.05.2019 a iné.

13. Iné podania strán sporu v rámci odvolacieho konania súdu neboli produkované.

14. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto oprávneným prostriedkom, preskúmal rozsudok

okresného súdu v rozsahu podľa § 379 CSP a toto rozhodnutie po dokazovaní vykonanom v súlade s ust. § 384 CSP na pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP) podľa § 388 CSP vo výroku II. zmenil spôsobom vyjadreným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

15. Na pojednávanie konané na odvolacom súde dňa 20.10.2022 sa žalobca a žalovaný nedostavili, obidvaja mali doručenie predvolania riadne vykázané a lehotu na prípravu pojednávania mali tiež zachovanú. Žalobca ospravedlnil svoju neúčasť na tomto pojednávaní z dôvodu nezvyšovania trov. Žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti sporových strán (§ 180 CSP).

16. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že dňa 20.10.2022 po skončení pojednávania vo veci o 11.59 hod. bola predsedníčke senátu členom justičnej stráže odovzdaná zásielka adresovaná na jej meno, ktorá došla na Krajský súd v Žiline dňa 19.10.2022, obsahom ktorej bolo ospravedlnenie žalovaného z neúčasti na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti, v ktorej však žalovaný nepožiadaval odvolací súd o odročenie pojednávania, ale len o zváženie možnosti odročenia pojednávania na neskorší termín. Žalovaný teda výslovne nepožiadaval odvolací súd o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, ale len oznámil dôvod svojej neprítomnosti na pojednávaní dňa 20.10.2022. Aj pri vedomosti o tejto žiadosti žalovaného by tak odvolací súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

17. Odvolací súd v súlade s ust. § 384 CSP zopakoval dokazovanie na svojom pojednávaní a to najmä tým, že sa oboznámil s podanou žalobou (č. l. 1-4 spisu), Zmluvou o spotrebnom úvere č. 000000000301561 - pôžička zo dňa 13.04.2016 (č. l. 5 spisu), Žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru č. 000000000301561 zo dňa 13.04.2016 (č. l. 6 spisu), Súhlasom žalovaného s overením ekonomickej situácie zo dňa 13.04.2016 (č. l. 7 spisu), Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 21.09.2017, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko, a.s. účinnými od 01.04.2016 (č. l. 9-18 spisu), Cenníkom úverových produktov, výňatok žalobcu (č. l. 19-32 spisu), Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko, a.s. účinnými od 01.08.2017 (č. l. 28-31 spisu), Obchodnými podmienkami pre úvery občanov Prima banka Slovensko, a.s. účinnými od 03.03.2016 (č. l. 20-23 spisu) a od 01.08.2017 (č. l. 33-44 spisu), opakovaným upozornením žalobcu pre žalovaného zo dňa 19.07.2017 (č. l. 24 spisu), prehľadom splácania úveru do predčasného zosplatenia (č. l. 25 spisu), stavom omeškaných splátok úveru, prepočet zmluvných úrokov a úrokov z omeškania (č. l. 26-27 spisu) a so Zápisnicami o pojednávaní pred Okresným súdom Čadca zo 17.05.2018 (č. l. 63-64 spisu) a zo dňa 04.06.2020 (č. l. 126-127 spisu).

18. Na základe takto zopakovaného dokazovania mal odvolací súd preukázané predchádzajúce zistenia súdu prvej inštancie, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 13.04.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 000000000301561, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 4.600,00 eur s fixnou úrokovou sadzbou 10,9 % p.a., RPMN 14,24 %, priemernou RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy 17,18 %, celkovou čiastkou, ktorú musí klient zaplatiť 6.194,60 eur a odplatom 16,54 %. Žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal žalobcovi vrátiť finančné prostriedky prostredníctvom 60 anuitných splátok vo výške jednej splátky 99,41 eur splatných mesačne v 18. deň kalendárneho mesiaca, s termínom splatnosti 1. splátky 18.04.2016 a splatnosťou úveru 18.03.2021. Zároveň bol v zmluve dojednaný poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,44 eur mesačne. Žalovaný zaplatil žalobcovi na poskytnutý úver za obdobie od 18.04.2016 do 30.06.2017 celkovo sumu 1.438,01 eur, z toho suma 516,22 eur bola započítaná na úrok, suma 887,63 eur na istinu a suma 34,16 eur bola započítaná na poistné. Listom zo dňa 19.07.2017 žalobca vyzval žalovaného k zaplaceniu omeškaných splátok vo výške 206,94 eur najneskôr do 24.07.2017 a zároveň ho upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo a požiada žalovaného o zaplatenie celej svojej pohľadávky, ktorá k danému dňu predstavovala sumu 3.805,18 eur. Listom zo dňa 21.09.2017 žalobca oznámil žalovanému, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru, keďže napriek opakovanej snahe o vyriešenie situácie neobnovil plnenie jeho povinností v zmysle zmluvy.

19. V posudzovanom prípade v súvislosti so skúmaním úverovej spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a pri aplikácii zákona č. 129/2010 Z. z. súd prvej inštancie dospel k záveru o nesprávne určenej výške RPMN z dôvodu nezohľadnenia poistného ako súčasti celkových nákladov spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.), resp. k nesprávne určenej celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s poskytnutým úverom zaplatiť, a tým pádom k záveru

o bezúročnosti a bezpoplatkovosti dotknutého spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 1 písm. d), resp. § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z..

20. Odvolací súd však po vykonanom dokazovaní vyhodnotil odvoláciu argumentáciu žalobcu v súvislosti s namietaným zaradením poisťného pod celkové náklady spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. ako dôvodnú.

21. V danom prípade súd prvej inštancie totiž pochybil, keď sa pre potreby rozhodovania o (ne)správne určenej výške RPMN nijakým spôsobom nezaoberal postupom vzniku doplnkovej služby poisťného, ale v odseku 13. odôvodnenia napadnutého rozsudku len stroho skonštatoval, že pokiaľ bolo platenie poisťného v zmluve dohodnuté, automaticky malo byť zahrnuté do celkových nákladov úveru. V zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. síce patrí do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom aj poisťné, ale len v prípade, že uzatvorením tejto doplnkovej služby bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

22. Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 000000000301561 zo dňa 13.04.2016 je aj informácia o uzatvorení poisťovania schopnosti splácať úver ako „Súbor poisťovania A“ s výškou mesačného poplatku 2,44 eur a v počte úhrad 60 (rovnako ako počet anuitných splátok samotného úveru). Informácia o „Súbore poisťovania A“ sa rovnako nachádza aj v žiadosti žalovaného (veriteľa) o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 13.04.2016. V tejto žiadosti sa ďalej nachádza aj prehlásenie žiadateľa (žalovaného) o tom, že bol jasne, úplne a jednoznačne informovaný o poisťovaní, poisťnomu produktu plne rozumie a má oň záujem, ako aj označená možnosť toho, že pred uzatvorením úverovej zmluvy prevzal a oboznámil sa s poisťnou zmluvou a všeobecnými poisťnými podmienkami pre poisťovanie schopnosti splácať úver a taktiež, že spĺňa podmienky poisťovania schopnosti splácať úver. Ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 13.04.2016, tak aj samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 000000000301561 sú v závere opatrené podpismi povereného subjektu žalobcu (veriteľa) ako aj žalovaným (spotrebiteľom). Z predloženej zmluvnej dokumentácie je ďalej zrejmé, že žalovaný v postavení spotrebiteľa bol okrem iného ako s neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy oboznámený aj s Obchodnými podmienkami pre úvery občanom, z ktorých bodu 8. pod označením „SPROSTREDKOVANIE POISŤOVANIA“ vyplýva okrem definovania postavenia žalobcu ako sprostredkovateľa tejto doplnkovej služby a podmienok pre vznik poisťného krytia aj samotná možnosť, a nie povinnosť danú službu v súvislosti s uzatváraním úverovej zmluvy využiť.

23. Aj napriek odvolacej námietke žalobcu, že skutočnosť o dobrovoľnom dojednaní doplnkovej služby poisťovania schopnosti splácať úver nebola zo strany žalovaného v spore namietaná a súd ju tak mal automaticky považovať za nespornú, sa konajúci súd s touto otázkou v zmysle vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu zaoberal. Dospel pritom k záveru, že dojednanie poisťovania nebolo koncipované ako nevyhnutná súčasť uzatvorenej úverovej zmluvy, ale ako jej doplnok dojednaný v súčasnosti so spotrebiteľom (žalovaným). Už len samotné vyjadrenie služby poisťovania v Obchodných podmienkach žalobcu pre úvery občanom je zrejmé, že sa jedná o fakultatívne dojednanie, ktorého (ne)dojednanie samo o sebe nemá za následok uzatvorenie úverovej zmluvy daného typu. Uvedené vyplýva nielen z použitej terminológie „poistenie možno dojsť...“, ale aj z určenia podmienok, na ktoré je dojednanie vzniku poisťného krytia viazané. Inými slovami, v Obchodných podmienkach vyjadrená možnosť dojednania poisťovania a potreba splnenia určitých kritérií, aby k ponuke tejto doplnkovej služby zo strany veriteľa (žalobcu) vo vzťahu k spotrebiteľovi vôbec došlo podľa názoru odvolacieho súdu preukazuje alternatívu uzatvárania daného zmluvného vzťahu veriteľa (žalobcu) so spotrebiteľmi so súčasným uzatvorením doplnkovej služby poisťovania, resp. aj bez takéhoto doplnkového produktu. Navyše žalovaný ako spotrebiteľ mal k dispozícii viacero možností, resp. súborov poisťovania, prípadne v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 13.04.2016 túto službu žiadať vôbec nemusel.

24. Pokiaľ žalobca ako prílohu podaného odvolania predložil do spisu aj anonymizované znenia iných spotrebiteľských zmlúv toho istého produktu (zmluva o spotrebiteľskom úvere) z rovnakého časového obdobia, v rámci ktorých medzi žalobcom ako veriteľom a spotrebiteľmi nedošlo k dojednaniu poisťovania schopnosti splácať úver, na tieto dôkazy už odvolací súd neprihliadal. Právo tvrdiť a navrhovať dôkazy prislúcha totiž strane sporu v priebehu konania na okresnom súde; neskôr prezentované tvrdenia a dôkazy sa v zásade považujú za tzv. novoty, ktoré odvolací súd môže pripustiť len za splnenia podmienok podľa § 366 CSP. Žiadne takéto okolnosti žalobca však vo svojom odvolaní netvrdil, z čoho vyplýva, že označené listinné dôkazy boli podané zjavne oneskorene.

25. S prihladením na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že v prípade spornej spotrebiteľskej úverovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom došlo k dobrovoľnému dojednaniu doplnkovej služby - poistenia schopnosti splácať úver, t.zn. uzavretím tejto doplnkovej služby nebolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok (§ 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. a contrario) a preto do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom nepatrí dojednané poistné.

26. Neobstojí preto záver prvoinštančného súdu o tom, že v danom prípade mal byť poplatok za poistenie zahrnutý medzi predpoklady na výpočet RPMN uvedenej v spotrebiteľskej zmluve, resp. že došlo k nesprávnemu určeniu celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s poskytnutým úverom zaplatiť.

27. Uvedený nesprávny právny záver sa následne premietol do rozhodnutia súdu prvej inštancie tým spôsobom, že na jeho základe súd považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

28. Na rozdiel od právneho záveru súdu prvej inštancie, podľa názoru odvolacieho súdu je výška RPMN v spornej spotrebiteľskej zmluve uvedená správne a táto vychádza zo všetkých predpokladov, ktoré v danom prípade mali byť na jej výpočet použité. Práve tento údaj je pre spotrebiteľa zásadný pre posúdenie rozsahu jeho záväzku a (ne)výhodnosti daného spotrebiteľského úveru oproti iným finančným produktom ponúkaným tým istým veriteľom, resp. iným veriteľom.

29. Keďže odvolací súd nezistil ani žiadne ďalšie zákonné dôvody pre možné konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti dotknutého spotrebiteľského úveru podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., bolo nutné konštatovať, že povinnosťou spotrebiteľa (žalovaného) bolo vrátiť veriteľovi (žalobcovi) okrem istiny poskytnutého úveru aj všetky platne dojednané zložky, ktoré s poskytnutím úveru súviseli.

30. Ako už bolo uvedené vyššie, v rámci úverovej zmluvy uzatvorenej medzi sporovými stranami dňa 13.04.2016 bolo dohodnuté, že žalobca v postavení veriteľa poskytne žalovanému v postavení dlžníka (spotrebiteľa) sumu 4.600,00 eur s tým, že dlžník celkovo vráti finančné prostriedky v sume 6.194,60 eur pozostávajúce zo 60 mesačných splátok po 99,41 eur (spolu 5.964,60 eur) a jednorazového poplatku za poskytnutie úveru vo výške 230,00 eur. Zároveň bol v zmluve platne dojednaný poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,44 eur mesačne.

31. Nakoľko žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce z uzatvorenej zmluvy prestal riadne a včas plniť, žalobca ho podaním zo dňa 19.07.2017 vyzval na riadne plnenie jeho povinností a zároveň ho upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, k čomu z dôvodu pretrvávajúceho neplnenia zmluvných povinností zo strany žalovaného následne aj došlo na základe oznámenia žalobcu zo dňa 21.09.2017 o predčasnom zosplatnení úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka.

32. V rámci vykonaného dokazovania mal krajský súd preukázané, že žalovaný zaplatil žalobcovi na poskytnutý úver za obdobie od 18.04.2016 do 30.06.2017 celkovo sumu 1.438,01 eur, z toho suma 516,22 eur bola započítaná na úroky, suma 887,63 eur na istinu a suma 34,16 eur bola započítaná na poistné. Ku dňu predčasného zosplatnenia úveru (21.09.2017) predstavovala celková dlžná suma žalovaného čiastku 3.909,23 eur, ktorá pozostáva z nesplatennej časti istiny vo výške 3.712,37 eur, nesplatennej časti zmluvných úrokov vo výške 129,51 eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 2,47 eur, z nesplateného poplatku za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 4,88 eur a z poplatkov za upomienky vo výške 30,00 eur a za výzvu na predčasné splatenie úveru vo výške 30,00 eur.

33. Žalobca sa v rámci podanej žaloby domáhal zaplata rozdielu medzi poskytnutou istinou (4.600,00 eur) a časťou uhradenou žalovaným (887,63 eur) vo výške 3.712,37 eur spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 10,90 % ročne od 22.09.2017 do zaplata a zákonnými úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 22.09.2017 do zaplata, zmluvných úrokov vo výške 129,51 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 22.09.2017 do zaplata, kapitalizovaných zákonných úrokov z omeškania vo výške 2,47 eur a poplatkov za poistenie v celkovej výške 4,88 eur. Z uvedenej sumy súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 7Csp/79/2017-65 zo dňa 17.05.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 7Csp/79/2017-89 zo dňa 19.07.2018 priznal žalobcovi časť žalovanej istiny vo výške 3.161,99 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.161,99 eur od 22.09.2017

do zaplataenia a ostatnej časti žalobu zamietol. Keďže odvolací súd uznesením sp. zn. 6Co/52/2019 zo dňa 12.03.2020 uvedený rozsudok súdu inštancie (okrem iného) vo výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie, opätovne súd rozhodoval o žalobe v časti istiny vo výške 550,38 eur, zmluvných úrokov vo výške 129,51 eur, úrokov z omeškania vo výške 2,47 eur, úrokov 10,90 % ročne z nezaplataenej istiny 3.712,37 eur od 22.09.2017 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplataenej istiny 550,38 eur od 22.09.2017 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplataených úrokov 129,51 eur od 22.09.2017 do zaplataenia a poplatkov za poistenie vo výške 4,88 eur, v ktorej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

34. S prihliadnutím na právne závery uvedené vyššie, keď odvolací súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver dohodnutý medzi sporovými stranami v danom prípade nemožno považovať za bezúročný a bezpoplatkový (bližšie odseky 19. až 28. odôvodnenia tohto rozhodnutia), napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v časti žalobcom uplatneného nároku na zaplataenie sumy 550,38 eur titulom nesplataenej časti istiny poskytnutého úveru zmenil tak, že žalobcovi tento nárok voči žalovanému priznal. Spolu s istinou súd priznal žalobcovi voči žalovanému podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. aj úroky z omeškania v rozsahu 5 % ročne z priznanej sumy 550,38 eur od 22.09.2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplataení úveru, a to až do zaplataenia priznanej sumy. Zároveň odvolací súd s poukazom na § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka priznal žalobcovi voči žalovanému aj zmluvne dohodnuté úroky v rozsahu 10,90 % ročne za poskytnutie peňažných prostriedkov od 22.09.2017 do zaplataenia, pričom tento nárok žalobcovi priznal nielen vo vzťahu k týmto rozhodnutím priznanej istine 550,38 eur, ale aj vo vzťahu k istine priznanej prvoinštančným súdom v rozsudku č. k. 7Csp/79/2017-65 zo dňa 17.05.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 7Csp/79/2017-89 zo dňa 19.07.2018 vo výške 3.161,99 eur, spolu teda k povinnosti žalovaného uhradiť žalobcovi zmluvne dojednaný z priznanej istiny vo výške 3.712,37 eur. Ako dôvodne uplatnený priznal odvolací súd žalobcovi po zmene rozsudku súdu prvej inštancie aj nárok na zaplataenie sumy 129,51 eur titulom kapitalizovaných zmluvných úrokov spolu s úrokom z omeškania v rozsahu 5 % ročne z priznanej sumy 129,51 eur od 22.09.2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplataení úveru, a to až do zaplataenia priznanej sumy, a to s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Napokon odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu aj vo vzťahu k nárokom na zaplataenie sumy 2,47 eur titulom kapitalizovaných úrokov z omeškania a nezaplataených poplatkov za poistenie vo výške 4,88 eur týkajúcich sa splátok splatných pred predčasným zosplataením úveru, v ktorej časti súd žalobcovi uplatnený nárok rovnako priznal z dôvodov uvedených v predchádzajúcich odsekoch.

35. Zároveň odvolací súd takto uloženú povinnosť žalovanému uložil v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

36. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

37. Na základe ustálenej súdnej praxe je pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinností alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Súd musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovanej sporovej strany, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovanou sporovou stranou, dobu, po uplynutí ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplataeniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj to, či prípadné povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprímerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa, pričom súd môže určiť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

38. V súdnej veci odvolací súd prihliadol na všetky relevantné okolnosti vedeného sporu, vrátane osobných a majetkových pomerov sporových strán a výšku priznaného plnenia, pričom dospel k záveru, že v danom prípade sa vhodným javí určenie dlhšej lehoty, než je základná trojdňová lehota podľa § 232 ods. 3 CSP. Primárne odvolací súd vychádzal zo skutočnosti, že výrokom I. rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/79/2017-143 zo dňa 04. júna 2020 bola žalovanému určená povinnosť plniť žalobcovi súdom priznanú istinu s príslušenstvom v pravidelných mesačných splátkach vo výške 200,00 eur, pričom v odseku 15. odôvodnenia predmetného rozsudku sa súd prvej

inštancie jasným spôsobom vysporiadal so zistenými majetkovými a osobnými pomermi žalovaného, pre ktoré vzhladol dôvod na určenie dlhšej lehoty na plnenie. Zo zistených skutočností vyplynulo, že majetkové pomery žalovaného neumožňujú uhradiť žalobcovi prvoinštančným súdom uloženú povinnosť vo výške 3.161.99 eur spolu s úrokmi z omeškania, keď bral do úvahy starostlivosť žalovaného o tri maloleté deti a s tým spojenú rodičovskú dovolenku a k nej prináležiaci príjem, výdavky žalovaného na domácnosť či nedostatok finančných prostriedkov na pokrytie uloženej povinnosti jednorazovo. Uvedené skutočnosti bral do úvahy aj odvolací súd, pričom prihliadal aj na pridanú povinnosť žalovaného splácať žalobcovi prvoinštančným súdom priznanú sumu 3.161.99 eur spolu s úrokom z omeškania v mesačných splátkach po 200,00 eur.

39. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené dôvody dostatočným spôsobom preukazujú vhodnosť modifikácie zákonnej lehoty na plnenie uloženej žalovaného v tejto časti.

40. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (výrok I.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

41. Pokiaľ žalobca vo svojom opravnom prostriedku poukazoval na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, odvolací súd uvádza, že z ust. § 193 CSP vyplýva, ktorými rozhodnutiami je súd pri svojom rozhodovaní viazaný. Je teda zrejme, že odvolateľom označené rozhodnutia takými nie sú.

42. Z dôvodu zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie bolo povinnosťou súdu rozhodnúť aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania, o ktorých rozhodol krajský súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 CSP ods. 1 CSP.

43. Odvolací súd uvádza, že žalobca bol v rámci podanej žaloby v celom rozsahu úspešný, keď mu bola časť uplatneného nároku priznaná rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 7Csp/79/2017-65 zo dňa 17.05.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 7Csp/79/2017-89 zo dňa 19.07.2018 a zvyšná časť mu bola priznaná odvolacím súdom, ktorý zmenil čiastočné zamietnutie žaloby žalobcu tak, že žalobe aj vo zvyšnej časti vyhovel. Žalobca bol zároveň úspešnou sporovou stranou aj v rámci podaného odvolania. Na základe uvedeného tak odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným rozhodnutím súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

44. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).